

DSpace Institution

DSpace Repository

<http://dspace.org>

Volleybal Magazine

Volleybal Magazine Scans

1991-01

De Witte Molen '90

Volleybal Magazine

<http://hdl.handle.net/10673/26>

Downloaded from DSpace Repository, DSpace Institution's institutional repository

VOLLEYBAL MAGAZINE

VOLLEYBAL MAGAZINE

Tijdschrift van de Federatie Oefenmeesters Volleybal
19de jaargang — nr. 6

— **Hoofredactie:**

Fernand Walder

— **Eindredactie:**

Willy Mertens en Luc De Leenheer

— **Redactie:**

Mart Buekers - Luc De Leenheer - Dany De Vriese -
Willy Gommeren - Jos Klaps - Rik Luyten - Roger
Pouders - Marc Spaenjers - Michel Vandermeulen -
Staf Verlooy - Julien Vleminckx

— **Redactie-adres:**

Fernand Walder
's Hertogenlaan 56 — 3000 Leuven
Tel. 016/20 30 71

— **Administratie en advertenties:**

Willy Mertens
Rubensstraat 67 — 2640 Mortsel
Tel. 03/455 92 43 (België)
vanuit Nederland: 09/32 3 455 92 43

— **Bankrelaties Volleybal Magazine:**

vanuit België:
068-2050722-72 (Gemeentekrediet)
001-1599812-67 (ASLK)

vanuit Nederland:

Rabobank 144932784
Volleybal Magazine, Rubensstraat 67 — 2640 Mortsel

— **Volleybal Magazine:**

Verschijnt maandelijks; behalve in juni en juli

— **Abonnementsprijs seizoen 1990 - 1991:**

Voor België: 585 BF
Voor Nederland: f 34

— **Federatie van Oefenmeesters Volleybal:**

Michel Vandermeulen
Gerkenbergstraat 1 — 3960 Bree
068-2009642-23 (Gemeentekrediet)

— **Copy-right:**

Het overnemen van artikels is zonder toestemming
niet toegestaan.

— **Lay-out en drukwerk:**

Drukkerij J. Ouderits bvba
Kapelstraat 58 — 2540 Hove
Tel. 03/455 49 36 — Fax. 03/455 93 18

INHOUD

- 2 Kolofon, inhoud.
- 3 Randnotities.
- 4 Toptrainer "Volleybal", en dan?
- 5 De Witte Molen '90
- 6 Sprongkrachttraining.
- 10 Pallavolo dentro il movimento.
- 13 Italië wereldkampioen.
- 14 De training van de middenaanvaller.
- 17 Tijd om over vrouwen te praten.
- 18 Trainingsschema: receptie en uithouding.
- 22 Varia.

DE WITTE MOLEN '90

Rik Luyten

De 10de editie van het inmiddels tot een klassieker uitgegroeide Generale Bank Volleyball Tournament is weer een sportieve voltreffer geworden. Ploegen van absoluut topniveau, een naar volleybalnormen erg grote publieke belangstelling, spannende wedstrijden (het feit dat er van de 6 wedstrijden van de 1ste toernooidag slechts 1 op 3-0 eindigde, schetst reeds de grote homogeniteit van het deelnemersveld), een diversiteit aan stijlen en een degelijk optreden van onze "All stars belgium": kortom: een volleybal-evenement van internationaal niveau, dat moeilijk nog zal kunnen gemist worden de komende jaren. Wij wensen de organisatoren dan ook nog veel enthousiasme en steun toe om de komende jaren zo mogelijk hun toernooi nog verder te kunnen uitbouwen. Het Belgisch volleybal vaart er wel bij.

Sportief is er eens te meer gebleken dat het volleybal niet stil staat. Aan speltechnieken en -taktieken is niet zo fel meer gesleuteld de jongste jaren, doch erg opmerkelijk is het terugdringen van de foutenlast: het receptieniveau ligt erg hoog, blok-buitenballen worden, ondanks de meestal erg centrale startopstelling van de blokkers, uitzonderingen, de mentale beheersing van het rallyspel is sterk toegenomen, in de combinatie wordt het steeds moeilijker om een blok te verschalken.

In deze context is er een verschuiving te merken (een bevestiging van wat reeds een geruime tijd aan gang is): de 1ste-tijdsaanval wordt op vrij grote hoogte gespeeld, zodat de verantwoordelijke blokspeler meer en meer verplicht wordt om voluit te gaan (een hulpblok is er vrijwel niet meer bij). In relatie hiermee wordt er snel naar de antennes gespeeld (het aantal kruiscombinaties vermindert sterk). Wij stelden vast dat dit erg vaak voor problemen zorgde bij de midblokkers (vooral dan bij de spelers van het Duitse Moers). Slechts Cannes en Leningrad gebruikten hiertegen in sommige omstandigheden switchblok. In de wedstrijd tegen Cannes, was er ook bij Moskou een switchblok op te maken. Evenzeer opvallend was dat de opslagdruk vrij laag was. Traditionele sprongopslagen worden vrij goed verwerkt. Slechts de meer atletische spelers en diegenen die een side-spin naar positie 1 toe in hun jumpservice stoppen, konden regelmatig voor moeilijkheden zorgen.

Erg merkwaardig is de vaststelling dat de Sovjet-ploegen hun aureooltje van absolute top vrijwel volledig kwijt zijn. Atletisch zijn ze nog erg sterk, doch hun achterstand op tactisch vlak wordt — vooral dan bij Leningrad! — schrijnend. In de finales bleek Moskou, met een ontketende Fomin en een gemotiveerde Kusnetsov, toch nog over een extra versnelling te beschikken.

Wie werd anderzijds niet gecharmeerd door het Franse samba-volleybal van AS Cannes. De sterk tot de verbeelding sprekende passeur Chambertin mag dan tactisch nog enkele foutjes maken, hij heeft een erg sterke polstechniek, heeft veel lef en is bij wijlen erg creatief. De Fransen spelen hun aanvalstempo's bovendien duidelijk iets sneller dan de concurrentie, vooral in de tegenaanval, die zij mentaal duidelijk erg sterk beheersen. De grote attractiepool van de Fransen

is echter de defensieve organisatie: de samenwerking blok-verdediging zorgde menigmaal voor spetterend spektakel achterin. De Franse kampioen is beslist het volgen waard op internationaal niveau!

Bij het Duitse Moers weken uiteraard Frank Winkler en Georg Grözer heel wat emoties los. Hun atletische klasse leidde bij momenten tot heel wat spektakel wat betreft sprongopslag en aanval. Tactisch en psychologisch gebeuren er bij de Duitsers echter nog heel wat weinig stichtende dingen. Aan een toekomstgerichte ontwikkeling kan dan ook ernstig getwijfeld worden.

Ondanks hun bescheiden eindrangschikking, hebben wij genoten van het pittige volleybal van het Spaanse Las Palmas. De erg explosieve 2de-hands-aanvallen van de Poolse passeur Klos (linkshandig en 1m97!) en de 3m-lijnaanvallen van de beloftevolle en heel snelkrachtige Miralles Sala, gekoppeld aan de aanvallende betrouwbaarheid van Jover en Nazalek kruidden het Spaanse topvolleybal van Torhout-killer Las Palmas. Jammer van de afwezigheid van Golec!

En onze All Stars? Met het behalen van de halve finales, werd een onverhoopt gunstig resultaat behaald. Onze jongens hoeven taktisch in dit gezelschap zeker niet te blozen. Dat er bovendien nog heel wat groeimogelijkheden in deze groep zitten, zal niemand betwijfelen: er is voldoende potentieel om tot een erg goed blokkende ploeg te komen, de samenwerking blok-verdediging is een belangrijk thema waarin nog hiaten te bespeuren vielen; voornamelijk problemen met de mobiliteit in de diepte, waren de gevolgen van het feit dat onze verdedigingsorganisatie nog in de kinderschoenen staat.

Een vraag mag echter gesteld worden bij de atletische ontwikkeling van onze spelers. Hebben wij geen behoefte aan een Fomin, een Zorzi of andere Despaignes? Een vrij aanzienlijke achterstand is waar te nemen tegenover de absolute topploegen. Is dit enkel een probleem van ons beperkt recruteringsgebied? Ik denk het niet. Ik denk dat op dit vlak binnen onze profploegen nog enkele extra-impulsen mogelijk zijn.

Ondanks al deze overwegingen, blijkt het echter duidelijk dat het Belgisch volleybal een duidelijke inhaalbeweging gestart is ten opzichte van het internationaal volleybalgebeuren. Wij hopen dat onze herboren nationale ploeg daar een exponent van mag blijven in de toekomst.

Eindrangschikking:

1. CSAK Moskou
2. AS Cannes
3. All Stars Belgium
4. Moers S.C.
5. Automobilist Leningrad
6. Las Palmas

Nevenprijzen:

- Beste all-rounder: Liu Chang Cheng
- Beste spelverdeler: Laurent Chambertin
- Beste aanvaller: Georgi Grözer
- Fair-play: All Stars Belgium